

**ת"פ 71112/01-17 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד
 יצחק חיון**

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 17-01-71112 מדינת ישראל נ' חיון (עוצר)
לפני כבוד השופט אביב שרון

מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא
המאשימה
עו"ד ב"כ עו"ד אנה גורלניק

נ ג ד

יצחק חיון (עוצר)
הנאשם
עו"ד ב"כ עו"ד אורן שפקמן

הכרעת דין

כתב האישום והמענה לו

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של **התפרצויות למקומות מגוריים לבצע עבירה**, בנגדו לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ג-1977; **גנבה**, בנגדו לסעיף 384 לחוק העונשין; והזק **לרכוש בمزיד**, בנגדו לסעיף 452 לחוק העונשין.

על פי העובדות ביום 25.1.17 בשעה 14:40 או בסמוך לכך התפרץ הנאשם לבית ברחו' אז"ר 8 בכפר-סבא, בכך שעיקם את ו/ו חלון הסלון באמצעות מברג, ונכנס דרכו פנימה. בנסיבות אלה גנב הנאשם מהשידה שב חדר השינה כסף מזומנים בסך 8,300 ₪ וכן תלילון ייחודי בצורת דולפין, ומיד בסמוך עזב את המקום.

2. ב"כ הנאשם כפר בשם בקשר שהתרפרץ לבית וטען שהחיפוש שבוצע לנאים בביתו לא היה חוקי (עמ' 3, ש' 10). משכך נשמעו הראות בתקיק. מטעם המאשימה העידו השוטרים יוסף מלכי ומנסה עטר. כן הוגש מסמכים בהסכמה. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

ראיות התביעה - ראיות נסיבותיות

3. **הודעת שמעון בנאי מיום 26.1.17 בשעה 12:08** - בעל הבית שנפרץ. לדבריו, שעת הפריצה הייתה 14:35
עמוד 1

זאת ידע שכן האזעקה בבית מחוברת לטלפון הניד שלו והוא **קיבל חיוי בשעה 14:33**. הוא התקשר לשכנתו אשר נכנסה לבית וראתה שהויטרינה של הסלון פרוצה" וראתה בחדר שני "את כל הבלגן". לעניין הכספי והרכוש שנגנבו - **כספי מזומן בסך של כ-8,300 ₪** אשר היה מחולק ל-2 מעתפות - מעתפה אחת ובה 5,300 ₪ בשטרות של 100 ₪ ו-200 ₪; מעתפה שנייה ובה 3,000 ₪ בשטרות של 200 ₪ (כספי פדיון מהחנות שבבעלותו אותם אמרו היה להפקיד). בבית הוא מצא מעתפה אחת קרוועה וזרק אותה. על המעתפה השנייה היה כתוב "פיאות ציפי בנאי". עוד נגנב **תליון קטן בצורת דולפין** אשר היה במגירת השידה בחדר השני ממנו נגנב הכספי המזומן. שהוזג לעד התליון שננטפס בבית הנואם זמן קצר לאחר התפרצות, זיהה אותו העד, מסר שאכן זהו התליון והוסיף שהتلוי היה במגירת השידה הרבה שנים כשהוא משער שהגנב נטל אותו היה שחשב שהוא עשוי מכסף. התליון היה מיועד לעניינה על תינוק באמצעות סיכת בטחון.

4. **השוטר יוסף מלכי**, שוטר קהילתי בכפר-סבא מזה 22 שנים, העיד שביום האروع הגיע לטפל באירוע התפרצות אחר שAIRU ברחו' יהודה הלוי בכפר-סבא. שהגיע לדירה שנפרצה טעונה בפניו המטפלת הפיליפינית של האשאה הקשישה שמתגוררת בדירה שראתה "**מיישחו עם כובע גרב על הפנים לבוש שחור עם נעלים שחומות עם פס זהיר ירוק**", אשר נמלט מהמקום לאחר שהבחינה בו (עמ' 6, ש' 24). לדבריו העד, לאחר התיעיצות עם אחד המש"קים ורכז המודיעין, על פי תיאור האשאה הפיליפינית, והיות והעד שמש כבל שמשך 10 שנים בתחנת כפר-סבא והוא לו "מפגשים קודמים" עם הנואם, עלה בלביו חשד "**שכנראה מדובר בנואם**" (עמ' 6, ש' 27). על כן, החליט העד לגשת לבית הנואם, אשר מצוי ברחוב סמור - פינת הרחובות חטיבת גולני וברל כצנלסון (ראה מפת הרחובות, **ת/6**) - ומשראה שהנאם לא בבית, החליט להמתין בסמור לבתו, בתצפית, על מנת לראות אם הנואם מגיע (עמ' 6, ש' 32). העד סיפר שארוע התפרצות ברחו' יהודה הלוי נפתח בשעה 12:47; דיווח הווער אליו בשעה 14:00; והוא הגיע לבית הנואם בסביבות השעה 14:20; והנאם הגיע לביתו כעבור 5 דקות, בערך בשעה 14:25. [לאחר מכן, תיקן העד ומסר כי על פי מזכיר שכח 5 ימים לאחר האروع, **הנאם הגיע לבתו בסביבות השעה 14:50** (עמ' 17-18)].

בעודו מתצפת על בית הנואם, תיאר העד את אופן הגעת הנואם לבתו, כדלקמן - "**אחרי 5 דקות החשוד הגיע, נכנס לבית במהירות, הוא לבש קופוצ'ון כהה שחור אפור, נכנס כמה גם היה לו נעלים ספורט כחולות עם פס ירוק זהיר. הוא נכנס מיד הביתה, כשהוא נכנס הבית הוא עם ידיים בתוך הקופוצ'ון, פתח את השער ונכנס פנימה במהירות**" (עמ' 7, ש' 14). העד הודיע צוות שהגיע לאחר 3-4 דקות. השוטרים, אשר לבשו מדי משטרת, דפקו על דלת ביתו של הנואם, קראו "משטרת" והוא פתח את הדלת. הנואם נשאל מהיקן הגיע עכשו והשיב - "**היהתי בבית, לא יצאתי מהבית**" (עמ' 7, ש' 18). השוטרים הבחינו בסימנים שהיו פזורים על השולחן בבית, והעד הודיע לנואם שהוא חשוד גם בתפרצות. העד ביקש לעורק חיפוש בבית, העמיד את הנואם על זכותו שהיה נוכחים עדים בחיפוש, והנאם הסכים לעריכת חיפוש ללא עדים מטעמו (עמ' 7, ש' 24).

5. הוגש דוח חיפוש מיום 25.1.17 בין השעות 15:40-14:40 (**ת/7**), מזכיר נילווה (**ת/8**) ותמונה (**ת/9**) במסגרתו נתפסו בבית הנואם, בין היתר, המוצגים הבאים:

א. **סוז'ר קופוצ'ון אפור שחור חלק** (על הספה בסלון ליד דלת הכניסה).

ב. **קובע גרב שחור עם חרומים לעיניים ולפה** (על הספה בסלון ליד דלת הכניסה).

- ג. כפפות שחורות עם פס לבן בקצתה (על הספה בסלון ליד דלת הכניסה).
- ד. כפפות צמר בצבע שחור (על השולחן בסלון).
- ה. נעלי ספורט נייק בצבע כחול-ירוק.
- ו. מברג עם ידית לבנה מעוטרת עם חור (על הספה בסלון ליד דלת הכניסה).

כמו כן, נתפסו בשידה בחדר השינה הפריטים הבאים:

- א. תלויں בצבע כסף בצורת דולפין (במגירה בכיסוף הקטן).
- ב. 8,973 ₪ בזמן (במגירה עליזה בשידת הנعلا בחדר השינה), על פי הפרסות הבא:

- 25 שטרות של 200 ₪ **5,000 ₪**.

- 33 שטרות של 100 ₪ **3,300 ₪**.

- 1 שטר של 20 ₪ (20 ₪).

- 53 מטבעות של 10 ₪ 530 ₪.

- 7 מטבעות של 5 ₪ 35 ₪.

- 1 מטבע של 2 ₪ (2 ₪).

- 86 מטבעות של 1 ₪ 86 ₪.

סה"כ - 8,973 ₪.

6. העד סיפר על תגבות הנאשם נוכחות תפיסת המוצגים - "על הכסף הוא אמר שאבא שלו נתן לו. על הכלים הוא אמר לי זה אצלי בבית, כלי עבודה. על הcpfות וכובע גרב - זה שלי, אצלי בבית, לא נתן יותר מדי פירוט" (עמ' 9, ש' 14). בשלב זה, ולאחר שהעדר עם צוות השוטרים שהוא אצל הנאשם בבית, התברר להם, על פי דיווח שהועבר, שהיתה התפרצות גם ברח' אוז"ר 8 בכפר-סבא, רח' המקביל לרחוב בו גור הנאשם (ת/6) - הוא ארוע ההתרפות מושא כתוב האישום (עמ' 9, ש' 19-29).

7. בחקירה הנגדית השיב העד שיש לו היכרות קודמת עם הנאשם מכוח עבודתו במשטרה והוא היה מעורב בשני מעיצרים קודמים של הנאשם (עמ' 10, ש' 8). מושנאל הצד החליט, על סמך תיאור לאקוני של המתפלת הפליפינית, כי הנאשם קשור לארוע ההתרפות ברח' יהודה הלוי, השיב - "**לא החלטתי, חשבתי**" (עמ' 10, ש' 32), זאת על סמך נסיכון ועל סמך היכרות עם השטח והנסיבות הפועלות בו, حياته והבית שלו פרצו מצוי בקרבת מקום לבית מגורי

הנאשם, והיות והנאשם כבר נתפס בעבר (עמ' 11, ש' 3). העד אישר שכשגע לבית הנאשם, השוטר האخر שהייתה עמו "קפץ מעל החצר", לתוכן החצר, לא נכנס לשטח הבית, והעד צעק לנאשם מבוזע ומשarraה שאין תשובה הבין שהנאשם לא בבית (עמ' 11, ש' 27). העד הופנה לדוח הפעולה שם כתוב שדף על "הדלת", והסביר שהכוונה הייתה לשער הכניסה לחצר (עמ' 12, ש' 2). העד שב ומספר שהנאשם הגיע לבית "**לא בצורה רגילה... במהירות עם ידים בכיסים כשהוא נצמד לגדר ונכנס צ'יקצ'ק הביתה**" (עמ' 12, ש' 10). לדבריו, **האופן בו התנהל** הנאשם כשהוא נכנס **לبيתו** **חזק אצלו את החוד שהוא קשור להתרצות** (עמ' 13, ש' 5). הסיבה לחיפוש הייתה החשד לעניין ההתרצות והסמים שניצפו על השולחן בכניסה לבית (עמ' 13, ש' 29). העד הופנה לדוח הפעולה שערך שם צוין כי הוצע לנאשם לבצע את החיפוש בנוכחות "עדים" אך הוא לא היה מעוניין בכך. העד הבביר שהשתרות שנטפסו בחזקת הנאשם היו מסודרים בחבילה (עמ' 14, ש' 26).

8. **השוטר מנשה עטר** העד שלאחר שהגיע לזרת ההתרצות ברוח יהודה הלוי ושמע את תיאור המטפלת הפיליפינית, ניגש יחד עם השוטר מלכי סמור לבית הנאשם, שם בוצעו חיפושים אחר חשוד במעשה, אז שמע ברשות הקשר שהשוטר מלכי אמר "**שהוא מזהה את החשוד, הוא קרא לו יוסי והוא לא נשמע לו, החשוד, והוא נכנס לתוך הבית בצורה מהירה, ודלת החצר נסגרה**" (עמ' 18, ש' 30). [לאחר מכן, משען העד בדוח הפעולה שכתב, סיג תשובה] (עמ' 20, ש' 31; עמ' 32, ש' 6). העד עלה על החומה ופתח את שער החצר, השוטר מלכי נכנס אליו והנאשם פתח את דלת הבית. כששאל אותו השוטר מלכי מודיע ברכ ממנה, השיב הנאשם "**אני הייתי בבית**" (עמ' 19, ש' 5). אז בוצע חיפוש בבית בהסכמה הנאשם.

9. בחקירה הנגדית סיפר העד שבעת שהשוטרים שהו בבית הנאשם, התקבל דיווח על אروم ההתרצות נוספת (הרוע מושא כתב האישום) (עמ' 20, ש' 6). העד סיפר שהחדר לפני הנאשם עלה בשל סמיכות מקום מגוריו לבית שנפרץ, מרחק של כ-4 דקומות הליכה, ועל כן, "**היה כיוון גם של יצחק חיון, כלומר לא מאה אחוז יצחק חיון, אבל אמרנו ניקח אפשרות שהוא הוא יכול להיות משחו אחר**" (עמ' 20, ש' 16). העד לא ידע לומר אם הוועמד הנאשם על זכותו לנוכחות שני עדים מטעמו בעת החיפוש, אך הדגיש שהשוטר מלכי היה הדומיננטי בחיפוש (עמ' 22, ש' 16, ש' 28).

10. **הודעת אבינו של הנאשם, הרצל חיון, מיום 26.1.17 ساعה 15:05** - לדבריו העד הנאשם משתמש בסמים קשים וצריך לילכת לגמילה. הוא לא ראה אותו מזה 3 שבועות והיחסים ביניהם "קרים". מצבו "קריטי" בשל השימוש בסמים. העד מבטח בגין ילידם ומשתכר 4,200 ₪ בחודש. העד משלם לנאשם את דמי השכירות בסך 3,200 ₪. מושנשאל אם הוא נותן לנאשם את הכסף, השיב "**חס וחיללה, אני לא נותן כסף לאיזיק. שילמתי צ'קים לבעל הבית לשנה בשבי השכירות**". העד מסר שפעם בכמה שבועות הוא נותן לנאשם 500 ₪, ופעם נתן לו 1,000 ₪. הוא לא ידוע אם הנאשם עובד ומabit הסוחר השחרר הנאשם ביום 23.6.16. מושנשאל באיזו תדירות הוא נותן לנאשם כסף, השיב "**פעם 500 ₪, פעם 1,000 ₪, לא סכומים בשמיים. אין לי כסף**". מושנשאל מהикן הסכום של כ-9,000 ₪ אשר נתפס בחזקת הנאשם השיב "**לא יודע... לא. אני לא נתתי לו. אני לא נתתי לו סכום כזה**". משהופנה העד לטענת הנאשם לפיה הוא נתן לו סכומים של 5,000 ₪ ו-3,000 ₪, השיב כי אינו זוכר ושנתן לו 1,000 ₪ בכל פעם עד שהבין שהנאשם "הולך בדרך לא טובה זהה". העד אישר שלפני כחודש נתן לנאשם סכום של 2,000 ₪, אך הבהיר **שבמהלך החודש האחרון העביר לו סכום של 13,000 ₪**.

11. עד כאן ראיות ה证实. ב"כ הנאשם העלה טענות בנוגע לראיות ה证实 וטיבן, ובינהן - לא היה אמור להטעור אצל השוטרים חיש סביר כלפי הנאשם למעורבות בהתרצות והנ禀 "סומן" בשל שיקולים זרים ולא רלוונטיים כמו עבר פלילי ומעצרים קודמים; לא הייתה לשוטרים סמכות להיכנס לחדרו ביתו של הנאשם; החיפוש שבוצע בבית הנאשם לכה באי חוקיות, שכן בוצע מבלתי שבועס חיש סביר ומבלתי שניתנה הסכמה מדעת על ידי הנאשם; החיפוש בוצע ללא נוכחות של שני עדים שאינם שוטרים; קיימת אי התאמה בנוגע לשעות הרלוונטיות - שעת ההתרצות; שעת הגעת השוטר מלכ' לבית הנאשם; שעת הגעת הנאשם לביתו - באופן השולל את ההיתכנות שהה禀 ביצע את הפריצה; קיימות סתיות כאלה ואחרות בין דברי השוטרים מלכ' ועתר.

12. לאחר ששמעתי את עדי ה证实 והתרשםתי מהם ולאחר שעינתי בדו"ח החיפוש (ת/7), במצרך ההבהרה (ת/8), בפתח הרוחבות (ת/6) ובתמונה התפסים (ת/9) אני קובע כי עדויות השוטרים אמינות ומהימנות וمشקפות את העובדות ואת סדר האירועים כפי שטיפלו בהם השוטרים.

א. לטענה כי לא היה אמור להטעור חיש סביר למעורבות בהתרצות בלב השוטר מלכ' כלפי הנאשם - בעניין זה מקובלת עלי עדותו של השוטר מלכ', לפי מההיגע לזרת ההתרצות הראשונה, ברוח יהודיה הלוי, ומשמעו את תיאור המטפלת הפיליפינית, עלתה בלבו "האפשרות", שמא הנאשם מעורב בארוע. יודגש, בשלב זה, עוד לא התגבש כלפי הנאשם חיש סביר מלא, כי אם מחשבה, בלבד, שמא היה מעורב בארוע. השוטר רשייה לסביר כך, וזאת, כפי שהסביר, נוכח מספר אינדייקציות, ובهن: היותו של הנאשם מעורב, ככל הנראה, בעבר, בארועים מן הסוג זהה; שני מעצרים קודמים של הנאשם בהם היה מעורב השוטר; סמיכות מקום מגורי הנאשם לבית בו בוצעה ההתרצות. כאמור, רשייה היה השוטר להעלות בלבו את "האפשרות" שמא הנאשם מעורב בארוע ההתרצות. ואולם, השוטר, בשלב זה, לא فعل כנגד הנאשם, אלא החליט לסתור לביתו על מנת לבדוק אם הוא נמצא בבית. הגעה לבית הנאשם והמתנה במקום צפיפות כדי לבחון אם הנאשם בבית או מגיע אליו, הן בגדר פעולות חקירה מתבקשות, אשר מחד יכולות לקדם את החקירה בתיק, ומайдך, אין פוגעות בשום דרך וצורה בזכותו של הנאשם, אשר בשלב זה לא מעוכב על ידי השוטר ובוחן שלא נוצר על ידו. החיש המלא והמבוסס הטעור אצל השוטר מלכ' כאשר הבחן בנ禀 מגיע בחילוף מספר דקות לביתו, כשההתנהגות הנאשם הייתה צו המעוררת חיש ואף לעלה מכך - הנאשם הגיע בנסיבות, כשהוא לבוש בקופזון, ידיו בתחום הכסים, הליכתו הייתה נמהרת, הוא נצמד לגדר ונכנס בחתף, דרך שער החצר, בבית. כל זאת, כאשר פרטיה הלבוש שלבש תאמו לפרטי הלבוש אותו תיארה המטפלת הפיליפינית זמן קצר קודם לכן. בסביבות אלה, כאשר זמן קצר לפניי הגיע ה证实 לתפרצאות בית, למרחק של מספר רוחבות, 4 דקות הליכה מבית מגוריו הנאשם, כאשר פרטיה הלבושים שנמסרו על ידי המתлонנת תואמים לפרטי הלבוש שלבש הנאשם, והוא מתנהל בצורה נמהרת ומחסידה - ה证实 חיש סביר ואף למ�ה מכך כלפי הנאשם, למעורבותît בארוע ההתרצות, ועל כן, רשייה היה השוטר מלכ' להיכנס לחדרו ולביתו, לעכובו (ואף לעוזרו בהמשך) ולבצע חיפוש בביתו.

ב. לעניין קפיצת השוטר עטר מעל גדר חצר הבית של הנאשם, לפני שזה הגיע לבית, על מנת לבדוק אם הנאשם בבית - לא התרשםתי שמעשהה זה פגע בזכויות מהותיות של הנאשם, לא נעשתה כניסה לבית עצמוו, לא נתפס מאום בחצר הבית והשוטר קופץ החוצה זמן קצר מאד לאחר מכן, כשnochka לדעת שהה禀 לא בבית. על כן, לא ראייתי פסול או פגם חוקי במעשהה זה של השוטר, אשר פעל בתום לב

ומתוך רצון לקדם את החיפוש אחר מבצע העבירה.

ג. החיפוש בבית הנאשם היה חוקי, לאחר שהתגבש כנגד הנאשם חשד סביר לביצוע עבירות התפרצויות, כמפורט לעיל, ולאחר שניתנה הסכמת הנאשם לביצוע החיפוש, הסכמה שבנסיבות העניין כלל לא הייתה דרישה. בעניין העמדת הנאשם על זכותו לנוכחות שני עדים בעת החיפוש, גם כאן אני מקבל את עדות השוטר מלכי, אשר נתמכה בדו"ח הפעולה שכתב, לפיה העמיד את הנאשם על זכותו לנוכחות "עדים" בחיפוש, אך הנאשם יותר על זכותו. [וראה חיזוק לדברי העד בעדות הנאשם עצמו, שם לא הבהיר פוזיטיבית שהשוטר העמידו על זכותו זו וטען שאין זוכר (עמ' 28, ש' 16)].

הסתירה, כאמור, בין דבריו השוטרים, אליו הפנה ב"כ הנאשם בסיכון - כך שהשוטר מלכי ציין שהבחן הנאשם נכנס לביתו ואילו השוטר עטר ציין ששמע בקשר לקשר שמלכי אמר שקרה לנאשם וזה התעלם מקריאתו - לאו סתירה היא לטעמי, וממילא הוסבירה על ידי השוטר מלכי (עמ' 20, ש' 31; עמ' 32, ש' 6).

ד. באשר לשתיות בעניין השעות הרלוונטיות - מקובלת עלי עדותו של השוטר מלכי, כשהבהיר, לאחר שעין בזיכרון שערך מספר ימים לאחר האירוע, שסדר האירועים היה כדלקמן - אروع נסיוון התפרצויות ברוח' יהודה הלוי היה בשעה 12:47, כאשר דיווח הועבר לעד בשעה 00:14:00; אروع התפרצויות מושא כתוב האישום ברוח' א'ז"ר היה בשעה 14:33; העד הגיע לבית הנאשם בסביבות השעה 00:14:20; והנאשם הגיע לביתו בסביבות השעה 00:14:50. לא נעלמו מעניין העובדה שבדו"ח החיפוש כתוב העד שהחיפוש החל בשעה 00:14:40 ושהעید כי הנאשם הגיע כ-5 דקות לאחר שהተמך סמוך לביתו, ואולם העד הסביר שיתכן ושהガה בשעה שכתב בדו"ח החיפוש ומשך הזמן שהמ廷ין לנאשם, אשר ברור שמדובר בפרק זמן קצר מאוד, אינו עניין מהותי.

13. להלן, איפוא, הראיות הנסיבתיות שהציגו כנגד הנאשם בתיק זה:

א. התפרצויות מושא כתוב האישום, ברוח' א'ז"ר, אירעה בסביבות השעה 00:14:33. מהבית נגנבו 8,300 ₪ בזמן (בשטרות של 100 ₪ ו-200 ₪) וכן, תלון ייחודי בצורת דולפין בצבע כסף.

ב. לפני כן, בסביבות השעה 00:12:47, אירעו נסיוון התפרצויות בבית ברוח' יהודה הלוי, ונמסר תיאור לבוש החשוד - כובע גרב על הפנים, לבוש שחור, נעליים שחומות עם פס זהור יrogate.

ג. הבית אליו ניסו להתרפרץ; הבית אליו התפרץ; וبيתו של הנאשם מצויים בדירות מצומצם מאוד, באותה שכונה בכפר-סבא, מרחק של דקנות הליכה.

ד. הנאשם הגיע לביתו בסביבות השעה 00:14:50, כ-17 דקות לאחר מועד התפרצויות.

ה. התנהגות מפלילה - הנאשם הגיע לביתו כשהוא לבוש בפרט לבוש התואמים את תיאור המתלוננת הפיליפינית, כשהוא הולך במהירות, עם ידיים בכיסים, צמוד לחומה ונכנס במהירות לביתו.

ו. בחיפוש שנערך בבית הנאשם נתפסו תלון בצורת דולפין בצבע כסף (אותו זיהה המתלונן כתלון הייחודי עמוד 6

שנוגב ממנה); 8,300 ₪ בשטרות של 100 ₪ ו-200 ₪ ועוד 673 ₪ (בשטר של 20 ₪ ובמטבעות); כפוץ'ן שחור אפור; כובע גרב עם חורים לפה ולעינים; 2 זוגות כפפות וմברג - הרכוש הגנוב שנטפס בבית הנאשם בסמיכות זמינים למעשה הגניבה מקיים כנגדו "חזקת תקופה".

משנשאל הנאשם על ידי השוטר מלכי מהיקן הגיע, השיב הנאשם ששזהה כל העת בבית ולא יצא מהבית, עובדה שנתגלתה כشكירת.

הרשעה על סמך ראיות נסיבותיות

14. כידוע, קבע בית המשפט העליון זה מכבר כי ניתן להרשיע אדם על סמך מארג נסיבתי בלבד מקום שהמסקנה המרשיעה העולה ממנו "גבורת באופן ברור וחលטי על כל תהה חלופית כך שלא נותרת מסקנה סבירה אחרת" (ע"פ פ' 8804/14 **פחימה נ' מדינת ישראל**, פיסקה 40 (10.1.17)). הראה הנسبיתית, מעצם טيبة וטבעה, אינה מוכיחה במישרין את העובדות הטענות הוכחה, ואולם היא משמשת להסקת מסקנה באשר לאפשרות התקיימותן של עובדות אלה, וזאת באמצעות עקרונות לוגיים, ניסיון חיים ושכל ישר (ע"פ 2960/14 **ছזן נ' מדינת ישראל**, פיסקה 13 (18.1.17)). להבדיל מראיות רגילות, כוחן של הראות הנسبיתיות אינם מושג אר בנסיבות מבחן "aicotti" שבו נבדקת הראה לגופה, כי אם גם לאור כמות הראיות, צירוף זו לזו ובחינתן מקשה אחת (ע"פ 2132/04 **קיס נ' מדינת ישראל**, פיסקה 23 (28.5.07)). בפסקה השתרש מבחן "תלת שלבי" למקרים שבهم הרשעה מבוססת על ראיות נסיבותיות גרידא, וזאת מושם החשש מפני טעות אפשרית בשלב הסקת המסקנות מהראיה הנسبיתית לעובדה הטעונה הוכחה, ומפני החשש הטבעי בשימוש בכל ראה פן תאה שקרית (ע"פ 6392/13 **מדינת ישראל נ' קרייף**, פיסקה 97 לחוות דעתו של השופט סולברג (21.1.15)). על פי המבחן שהתווה בפסקה, **בשלב הראשון** על בית המשפט לבחון כל ראה נסיביתית בפני עצמה ולקבוע אם יש בה כדי לבסס ממצא עובדתי מסוים, תוך הערכת עצמתה ומהימנותה. **בשלב השני** בית המשפט בוחן אם מסכת הראיות יכולה מקימה מסקנה לכואורית בדבר אשמו של הנאשם, וזאת בין היתר בתבסיס על ניסיון החיים, היגיון ושכל ישר. **בשלב השלישי** עובר הנטול לנאמן להציג הסבר חלופי העולה בקנה אחד עם המארג הראייתי, שיש בו כדי לשול את ההנחה המפלילה העומדת לחובתו ולעורר ספק סביר בדבר אשמו, כאשר אין די בהסביר תיאורתי דחוק שאינו מתאפשר על הדעת, ובפרט זה אשר אינו מתייחס למכלול הראיות המתברר כי אם תוקף כל ראה נסיביתית בפני עצמה" (ענין **פחימה**, פיסקה 41). עם זאת, אין באמור כדי לשנות מהכלל הבסיסי שלפיו הנטול להוכיח את אשמו של הנאשם רובץ על המדינה, ועל בית המשפט להידרש בעצמו לאפשרות קיומם של הסברים חלופיים בעלי פוטנציאל מזכה, אף אם הנאשם מוציא הסבר המתישב עם חפותו (ע"פ 1888/02 **מדינת ישראל נ' מקדאד**, פ"ד נ(5) 221, פיסקה 9 (2002)). לאחר הצבת החלופות השונות זו מול זו, נדרש בית המשפט להכריע אם היה הנאשם אשם במיחס לו היה המס肯ה ההגיונית היחידה, והוא מוכחת מעבר לכל ספק סביר (ענין **קרייף**, פיסקה 125).

גירושת הנאשם - הסבר סביר?

15. בהודעתו (**ת/3**) הכחיש הנאשם שהתרפרץ בבית וטען ששזהה בביתו יישן, אם כי יצא "mdi פעם" לקנות סיגריות. הוא הכחיש ששזהה ברחובות יהודה הלוי ואזר' וצין שקנה סיגריות, בסביבות 14:00, ברוח' בן יהודה (ראה המפה **ת/6**), אם כי בהמשך טען שיכל להיות שעבר ברחובות בהם בוצעו התפרצויות ונסיון התפרצויות ("**יכול להיות שכן יכול להיות שלא**"). לטענתו הוא עובד "**בעבודות מזדמנות בשיפורים**" ובפעמ האחרונה עבד "לפני יומיים". משנשאל מי

מעסיק אותו, השיב "פועל מחמוד מקלקיליה... וואלה אני לא זוכר", עמו הוא נפגש באזר התעשייה. מושנאל אף הוא יוצר עמו קשר, השיב "אני מגע לשם ופוגש אותו". לדבריו, הוא עובד 12 פעמים בחודש ומרוחך בין 200 ל-350 ליום, 3,500 ליום לחודש. אביו משלם עבור שכיר הדירה 3,200 ל' לחודש. מושנאל אמר יש לו (לנאמן) טלפון נייד השיב בשלילה. הנאשם טען שלא החביא דבר בעת שב לבתו והחזיק רק את מפתחות הבית. באשר לפרטיו הלבוש שנטפסו בביתו - טען שהכפפות נעדו לקור "בגלל שקר לי בידיהם", הכוונה "אני שם תמיד כי קר לי בראש", ו"יש לי מלא מברגים בארגז כלים". הנאשם טען שלא השתמש היום בכפפות ובכובע ולא היה לו הסבר מדוע היו על הספה בסלון. הנאשם אישר כי החזיק את הסם שנטפס בביתו וטען שהוא משתמש ב"ניסי גאי" אותו הוא רוכש "מסודני בתל אביב" תמורת 50 ל' לשquit. לדבריו, הוא קונה ניסי גאי ולא גראס וחושש "כי אין לי כסף". מושנאל למי שיר הכספי המזומן שנטפס בחדרו טען שאינו זכר מהו הסכם המדיוק והכסף שיר לו - "אבא שלי... הביא לי פעם אתת 5,000 ל'", ועוד פעם אתת 5,000 ל', ועוד פעם אתת 3,000 ל' אני לא זוכר באיזה תאריכים". לדבריו אביו מסר לו את הכספי "בழומן".

16. בהודעתו (**ת/4**) שב הנאשם וטען שאביו מסר לו סכום כולל של 13,000 ל', אך לא זכר לומר מתי. משהוותה בו שאביו בהודעתו הכחיש שמסר לו סכום כסף צזה, השיב "לא יכול להיות, הוא הביא לי". הנאשם טען שהוא שמר את סכום הכספי הזה בבית, כאשר נשאל ממנה כ-9,000 ל', ואת היתר "בזבוזתי". מושנאל הנאשם לגבי התליען הייחודי בנסיבות דולפין בצעע כסף שנטפס ברשותו, השיב - "התליען הזה הוא של חברה שלי שאני קניתו לה, היא אפילו לא יודעת עליו... בשוק הפשפים ביפו... המוכר רצה 100 ל', הבאתי לו 70 ל'... לפי מה שאמר לי המוכר זה כסף אמיתי". משהוותה בו שהמתلون זיהה את התליען שנגנב ממנו, השיב "זה לא יכול להיות".

17. בעדותו בבית המשפט טען הנאשם שכשางיעו השוטרים לביתו ישן, אך התעורר לשמע "רעשים מבחוץ של תריסים נשברים", ואז נכנסו לבית 4-5 שוטרים (עמ' 27, ש' 15). לפני כן, בשעה 13:00 יצא לקנות סיגריות ושב לבתו. לדבריו, השוטרים התחלו לבצע חיפוש ואז "כבר לא הייתה לי ברירה אז אמרתי לו בסדר" (עמ' 27, ש' 30). השוטר לא הסביר לנאשם שיש לו הזכות לסרב לחיפוש, אם כי הנאשם לא זכר אם השוטר הודיע לו שיש לו הזכות של שני עדים (עמ' 28, ש' 14). לדבריו הנאשם את הכספי שנטפס ברשותו (כ-8,900 ל'), קיבל מאביו, "הוא היה נותן לי כל הזמן סכומים, פה 4,000 בழומן, מהו בסביבות פעם בשבועיים, פעם בשלושה שבועות, הוא עשה הפקדה לבנק ואני משכתי את זה" (עמ' 28, ש' 21). מושנאל הנאשם מדווח הוא מושך מזומנים ואוגר בבית, השיב סניגורו, מיד לאחריו הנאשם, "לא יכולם יש כרטיס אשראי..." (עמ' 28, ש' 24). הנאשם שב ומספר שרכש את התליען בשוק הפשפים תמורת 70 ל' כמתנה לחברתו, ממנה נפרד בinityים (עמ' 29, ש' 2). משהתבקש לספר על חברותו לה קינה, לכארה, את התליען, השיב "אני לא רוצה להיכנס לזה" (עמ' 30, ש' 1). הנאשם נשאל מודיעו להן ברגל לקנות סיגריות בתקנת דלק ברח' בן יהודה, מרחק של רביע שעיה הליכה מביתו, אם קיימים קיוסקים קרובים יותר לבתו, והשיב "בחרתי למכת לשם. לא ידע, בלי סיבה" (עמ' 33, ש' 8). הנאשם הכחיש שלבש באותו היום את הבגדים שנטפסו בביתו ותוועדו בת/9, למעט הנעליהם. לדבריו, הcapeות והסוציאר נשארו על הספה בסלון "מיימים קודם לך" (עמ' 35, ש' 3). מושנאל אמר תמיד הוא מחזק סכומי כסף גדולים בזמןן בביתו השיב "לא, לא תמיד... אבא שלי נתן לי את הכספי הזה, ומשתcki אותו כאילו בழומן ורציתי שהיא לי מזומנים" (עמ' 35, ש' 30).

18. **פלט תנעות חשבון בנק של הנאשם (נ/1)** - לבקשת ב"כ הנאשם ניתן צו לקבלת תנעות חשבון בנק של הנאשם עד 3 חודשים לפני יום הארוע (25.1.17). מפלט הבנק עלן הנתונים הבאים - ביום 19.7.16 בוצעה הפקדה

מצד אבי הנאשם בסך 5,000 ל"נ, כאשר בין הימים 21.7.16 ל-5.8.16 בוצעו על ידי הנאשם 15 משיכות בסכומים שבין 100 ל-1,000 ל"נ; ביום 7.8.16 בוצעה הפקדה מצד אבי הנאשם בסך 2,000 ל"נ, כאשר בין הימים 8.8.16 ל-15.8.16 בוצעו על ידי הנאשם 5 משיכות בסכומים שבין 100 ל-800 ל"נ; ביום 18.8.16 בוצעה הפקדה על ידי אבי הנאשם בסך 2,000 ל"נ, כאשר בין הימים 21.8.16 ל-27.9.16 בוצעו על ידי הנאשם 8 משיכות בסכומים שבין 100 ל-250 ל"נ; ביום 2.10.16 בוצעה הפקדה אחרונה מצד אבי הנאשם בסך 1,000 ל"נ, כאשר בין הימים 7.10.16 ל-16.10.16 בוצעו על ידי הנאשם 4 משיכות בסכומים שבין 100 ל-700 ל"נ. אין הפקדות או משיכות בחודשים נובמבר-דצמבר 2016.

19. לאחר שקררתי את הודיעות הנאשם והזנתי לו בקשרב רב, אני קבע כי עדותו לא הייתה אמינה וסבירו לא אמינים עליו - הנאשם הסתבר בשקר כאשר בפני השוטר מלכי טען שככל לא שב לבית אלא שהה בו כל הזמן ולעתה זאת בהודעותיו במשטרתו ובעדותו בבית המשפט טען שאכן שב לביתו, כפי שציין השוטר, אך לא התנהל בצורה חשודה או מפלילה; הנאשם בהודעותיו טען שקיבל מאביו סכומים של 5,000 ל"נ; ו-3,000 ל"נ (סה"כ 13,000 ל"נ) ביחסן בלבד - עובדה שלא נתארה בהודעת האב (**ת/5**, ש' 39, ש' 43) - ואילו בעדו טען קיבל ממנו "פה 3,000 פה 4,000 ביחסן", אך הוסיף את עניין ההפקדה והמשיכה מהבנק; הנאשם התבקש לפרט על חברתו לה קנה, לכואלה, את התלון בצורת דולפין, אך נמנע מלהרchip ולא מסר אפילו את שמה או פרטים לבירור אודותיה ונמנע להביאה לעדות על מנת לתמוך בගירושו שככל היהתו לו חברה באותו עת; הנאשם לא סיפק הסבר - שלא לומר הסבר סביר - מדוע יעדיף לקנות קופסת סיירות בתחנת דלק הממוקמת מביתו מרחק של רבע שעה הליכה, בעוד שקיימים קיוסקים אחרים יותר לביתו, שבאוורח פלא הקיויסק האמור מצוי בנתיב הרחובות בהם בוצעו התפרצויות; הנאשם לא סיפק הסבר סביר מדוע לא יצא מהבית בחודש ינואר (שהוא חדש קר) כשהוא לובש את הקפוצ'ון, עיטה על ידי את ה兜ות וחובש לראשו את כובע הגרב - שאלה נתפסו על הספה בסלון, לאחר שהשוטר מלכי ראה אותו נכנס לbijת צהוא להילכה מהירה ומחדידה, הרי זו ראייה נוספת המסבירת את הנאשם; פلت תנועות הבנק לביתו תומך, בהכרח, בගירוש הנאשם לפיה "אגרא" כספים ביחסן בביתו, שכן, הוא מעיד על התנהלות רגילה של אנשים המושכים מהבנק, מדי פעם, סכומי כסף שאינם גבוהים, לצורך התנהלות יומיומית; הסבירות של הנאשם בדבר הימצאות התלון בצורת הדולפין אינה אמין עלי, שכן מדובר בפרט יהודי (אף שההגנה טרחה להציג, בעת הסיקום, 5 תלויינים כאלה), אותו זיהה בזודאות המתלונן, ואשר לא נמצא בכל בית בישראל; הימצאות התלון היהודי יחד עם סכום כסף מיחסן זהה לשנגב (8,300 ל"נ בשטרות של 100 ו-200 ל"נ, בהתעלם משטר נוסף של 20 ל"נ ותפזרת מטבעות), יחד עם העובדה שמדובר ב"חזקת תקופה" - מהווים ראייה כיבדת משקל המסבירת את הנאשם בביצוע העבירות.

20. סיכום כלל הראיות שהצטברו כנגד הנאשם, כמפורט בפסקה 13 לעיל, תוך דחית הסבירו של הנאשם כבלתי אמינים, מוביל למסקנה אחת ויחידה והוא שידיו של הנאשם בהתרצות ובגנבה.

21. לאור האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המוחסנת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ח, 28 נובמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אוראל צבע רוזנצויג, הנאשם וב-כוו.